

Flerstemmige SANGE.

Andersen F. 5 Sange. (Mandsstemmer.)	1 Kr. „ Öre.
Christiansen H. 22 Sange for Mandsstemmer, af bekendte Komponister	1 — „ —
Gade Niels W. 5 Sange. (Sopran, Alt, Tenor og Bas.) Op.13.	
— „ — „Reiter-Leben,” 6 Sange. (Mandsstemmer.) Op.16.	
Hartmann J.P.E. „Her samles to Hjerter” Bryllupssalme. (Sopr. Alt, Ten. og Bas.)	34 —
Hartmann Emil. 6 Kvartetter (Mandsstemmer.)	1 — „ —
Hillebrandt N.P. „De sønderjydske Piger” (Mandsstemmer.)	15 —
— „ — — — — — do — — — — — for Sopr. Alt, Ten og Bas.	15 —
— „ — — — — — do — — — — — for 3 Stemmer til Skolebrug.	15 —
Kuhlau Fr „Røverborgen”. Himlens høie Skare (3 Stemmer.)	34 —
— „ — — — — — do — — — — — Hun er saa skjøn, (5 Stemmer)	1 — 50 —
— „ — — — — — do — — — — — Men det maa saa være, (4 Stemmer.)	84 —
— „ — — — — — do — — — — — Mørket dækker Land og Skove, (5 Stemmer.)	84 —
Lövenskjöld H.S. Korsang. (Sopran, Alt, Tenor og Bas.)	34 —
Mendelssohn F. Morgengeb. (Sopran, Alt, Tenor og Bas.)	50 —
Möller C.C. „Musikalsk Spiseseddel,” Spøg for 4 Mandsstemmer.	1 — „ —
Offenbach J. „Ved Lykteskin, Naada Guillot! hvad har I der for Nyt. (3 St.)	67 —
Rosenfeld L. Liden Helga, Ballade for Sopr. Alt, Ten. Bas og Pianoforte.	84 —
Rung H. Sommervise, af Ambrosius Stub, (3 Stemmer.)	50 —
Rung H & F. 12 Sange for 3 Stemmer. (til Skolebrug.)	1 — „ —
Rübner, Cornelius. 6 Kvartetter (Mandsstemmer.)	1 — „ —
Södermann Aug. Ett Bondbröllop, Mans-Chor för 4 Stemmer.	75 —
Wetterling H. 10 Kvartetter för Mansröster.	1 — „ —

KJÖBENHAVN

Wilhelm Hansen: Forlag og Eiendom.

Vaaren.

Ritter Frühling.

№ 1.

Allegro moderato.

N. W. Gade, Op. 13.

Sopran.

1. For- aa - ret er saa bold en Helt, en Rid-der, Al - le
1. Der Früh-ling ist ein star - ker Helt, ein Rit - ter son - der

Alt.

2. Der paa med Sejr i Skov og Dal sit Ind-tog han be -
2. Und nun mit tri-um - phi - ren-dem Schall durch - zieht er Land und

Tenor.

Bas.

er - rer, en Ro - se rød med Grønt til Felt han i sit Vaa - ben
Glei - chen, die ro - the Ros? im grü - nen Feld das ist sein Wap-pen und

gyn - der, mens højt den lil - le Nat - ter-gal det som Herold for -
Wo - gen, als He - rold kommt die Nach - ti - gall vor ihm da - her ge -

be - rer, Sit Sværd af So - lens Straa - ler svang han
Zei - chen, Sein Schwerdt vom Son - nen glan - ze schwang er

lyn - der, Da vaag - ner Glø - den i hvert Sind, trindt
flo - gen, Und rings er - schallt an je - des Herz sein

kjæk og u - for - fær - det, ind - til det søl - ver - ne Har - nisk sprang, hvor
 kühn und un - er - nüt - det, bis hell der sil - ber - ne Pan - zer sprang, den
 om, hvor San - gen ly - der, var det i Sten end slut - tet ind, det
 Auf - ruhr al - ler Or - ten, und hüll't es sich in drei - fach Erz, es

1. ind - til det søl - ver - ne Har - nisk
 2. var det i Sten end slut - tet
 1. bis hell der sil - ber - ne Pan - zer
 2. und hüll't es sich in drei - fach

med sig Vin - tren om - gjær - ded, hvor - med sig Vin - tren om -
 sich der Win - ter ge - schmie - det, den sich der Win - ter ge -
 med sig Vin - tren om - gjær - ded,
 sich der Win - ter ge - schmie - det,
 glad Vel - kom - men ham by - der, det glad Vel - kom - men ham
 muss ihm öff - nen die Pfor - ten, es muss ihm öff - nen die
 sprang, hvor - med ind, det glad sig Vintren om - gjær - ded, hvor -
 Erz, es muss Vel - kommen ham by - der, det
 der Win - ter ge - schmie - det, den
 ihm öff - nen die Pfor - ten, es

1. 2. *f*
 gjær - ded. by - der. Ham Hjer - tet
 schmie - det. Pfor - ten. Es muss ihm
 by - der. Ham Hjer - tet
 Pfor - ten. Es muss ihm
 by - der. Ham Hjer - tet
 Pfor - ten. Es muss ihm

by - der, Ham Hjer - tet aab - nes, Hjer - tet
 Pfor - ten, Es muss ihm öff - nen, muss ihm

aab - nes fluks hvert et Sted, ei eet der - for sig und
 öff - nen den die Pfor - ten dicht, und darf sich nim - mer ent -
 und -
 ent -
 und -
 ent -
 und -
 ent -

skyl - der; thi Dron - nin - gen, for hvem han tap - pert stred, i
 schuld' - gen, und muss der Kö - ni gin, die er ver - flicht, der
 skyl - der; thi den, for hvem han stred, i
 schuld' - gen, und muss der Kö - ni gin, der
 skyl - der, der - for und skyl - der; thi den, for hvem han
 schuld' - gen, nim - mer ent - schuld'gen, und muss der Kö - ni -
 skyl - der, ei sig der - for und - skyl - der, den, for
 schuld' - gen, darf sich nim - mer ent - schuld'gen, muss der

Kjær - lig - hed Al - le hyl - der
 Kö - ni - gin Min - ne ne huld' - gen
 stred, gin Al - le hyl - der
 hvem han stred, Al - le hyl - der
 Kö - ni - gin Min - ne ne huld' - gen

Aakanden.

Die Wasserrose.

No 2.

Adagio.

Sopran.

Alt.

Tenor.

Bas.

pp

Paa Die Sü - ens
Die stil - - - le

pp e tenuto.

Paa Die Sü - ens
Die stil - - - le

pp

Paa Die Sü - ens
Die stil - le

pp

Paa Die Sü - ens
Die stil - le

Spejl sig vug - ger
Was - ser - ro - se

Spejl sig vug - ger
Was - ser - ro - se

Spejl sig vug - ger Aa - kan - den hid og did;
Was - ser - ro - se steigt aus dem blau - en See,

Spejl sig vug - ger Aa - kan - den
Was - ser - ro - se steigt aus dem

Aa - kan - den hid,
steigt aus dem See,

Aa - kan - den
steigt aus dem

hid og did;
blau - en See,

Aa - kan - den hid,
steigt aus dem

hid, sig hid og did;
See, dem blau - en See,

p

dens grøn - ne Bla - de blankt skin - ne, som
die Blät - ter flim - mern und bli - tzen, der

hid og did;
blau en en See,

dens grøn - ne Bla - de blankt skin - ne, som
die Blät - ter flim - mern und bli - tzen, der

dens grøn - ne Bla - de blankt skin - ne, som
die Blät - ter flim - mern und bli - tzen, der

pp

Sne dens Ralk er hvid. Klart straa-len - de paa
 Relch ist weiss wie Schnee. Da giesst der Mond vom

hld og
 blau - en

Sne dens Ralk er hvid. Klart straa-len - de paa
 Relch ist weiss wie Schnee. Da giesst der Mond vom

Sne dens Ralk er hvid. Klart straa-len - de,
 Relch ist weiss wie Schnee. Da giesst der Mond .

pp

Him - len, sin bli-de Söl-ver glöd Ful - maa-nen ven - ligt
 Him - mel all' sei-nen gold'nen Schein, giesst al - le sei - ne

de, sin bli - de Söl-ver-glöd Fuld maa-nen ven-ligt
 Mond all' sei - nen gold'nen Schein, giesst al - le sei - ne

Him - len, sin bli-de Söl-ver-glöd Fuld maa-nen ven-ligt
 Him - mel all' sei - nen gold'nen Schein, giesst al - le sei - ne

sin bli - de Söl - ver - glöd Fuld - maa - nen ven-ligt
 all' sei - nen gold' - nen Schein, giesst al - le sei - ne

p

ka - ster ind i dens Bæ - gers Skjød.
 Strah - len in ih - ren Schooss hin ein.

ka - ster ind i dens Bæ - gers Skjød.
 Strah - len in ih - ren Schooss hin ein.

ka - ster ind i dens Bæ - gers Skjød.
 Strah - len in ih - ren Schooss hin ein.

ka - ster ind i dens Bæ - gers Skjød.
 Strah - len in ih - ren Schooss hin ein.

pp

En Sva - ne tæ - ved Blom - sten
Im Was - ser um die Blu - me

pp

En Sva - ne tæ - ved Blom -
Im Was - ser um die Blu -

pp

En Sva - ne tæ - ved Blom - sten kred - ser om - kring
Im Was - ser um die Blu - me krei - set ein Schwan,

En Sva - ne tæ - ved Blom - sten kred - ser om -
Im Was - ser um die Blu - me krei - set ein

mf

kred - ser paa Sö - en klar, saa el - skovs - fuldt den
krei - set ein wei - sser Schwan, er singt so süss so

sten kred - ser paa Sö - en
me krei - set ein wei - sser

mf

paa Sö - en klar, saa el - skovs - fuldt den
ein wei - sser Schwan, er singt so süss, so

kring paa Sö - en klar, saa el - skovs - fuldt den
Schwan, ein wei - sser Schwan, er singt so süss, so

pp

syn - ger, kun Blik for Blom - sten har. Den
lei - se, und schaut die Blu - me an. Er

klar, paa Sö - en klar. Den
Schwan, ein wei - sser Schwan. Er

syn - ger, kun Blik for Blom - sten har. Den
lei - se, und schaut die Blu - me an. Er

syn - ger, kun Blik for Blom - sten har. Den syn - ger
lei - se, und schaut die Blu - me an. Er singt so

syn - ger saa ve mo - digt, som vil af Sorg den for gaa. 0
singt so süß, so lei - se, und will im Sin - gen ver gehn. 0

syn - ger ger sag - te, som vil af Sorg den for gaa. 0
singt so so lei - se, und will im Sin - gen ver gehn. 0

syn - ger saa ve mo - digt, som om den vil for gaa. 0
singt so süß, so lei - se, will im Sin - gen ver gehn. 0

sødt, som vil af Sorg den for - gaa. 0
süss, und will im Sin - gen ver - gehn. 0

skjön - ne, hvi - de Lil - je, kan du dens Sang for - staa? 0
Blu - me, wei - sse Blu - me, kanst du das Lied verstehn? 0

skjön ne, hvi - de Lil - je, kan du dens Sang for -
Blu - me, wei - sse Blu - me, kanst du das Lied ver -

skjön - - ne Lil - je, kan du dens Sang for - staa? 0
Blu - - me, Blu - me, kanst du das Lied verstehn? 0

skjön - ne Lil - je, kan du dens Sang for -
Blu - me, Blu - me, kanst du das Lied ver -

Lil - je, kan du dens Sang for - staa? 0
Blu - me, kanst du das Lied ver - stehn? 0

staa? 0 Lil - je, kan du dens Sang for - staa? 0
stehn? 0 Blu - me, kanst du das Lied ver - stehn? 0

Lil - je, kan du dens Sang for - staa? 0
Blu - me, kanst du das Lied ver - stehn? 0

staa? 0 Lil - je, kan du dens Sang for - staa? 0
stehn? 0 Blu - me, kanst du das Lied ver - stehn? 0

Morgenvandring.

Morgenwanderung.

Nº 3.

Allegro moderato.

Sopran.

1. Hvo ret vil fö - le Li - vets Lyst, han So - len gaa i -
1. Wer recht in Fren - den wan - dern will, der geh' der Sonn' ent -

Alt.

2. En Trang til An - dagt da sig rör og i hvert Sind sig
2. Da zieht die An - dacht wie ein Hauch durch al - le Sin - nen

Tenor.

3. Og plud - se - lig hver Nat - ter - gal sin Stem - me la - der
3. Und plötzlich lässt die Nach - ti - gall im Busch ihr Lied er -

Bas.

mö - de en Mor - gen, fre - de lig og tyst, naar mildt dens Straa - ler
ge - gen, da ist der Wald so Kir - chen - still, kein Lüft - chen mag sich
gy - der, den han - ker blidt paa Hjer - tets Dør og det til Bøn ind -
lei - se; da pocht aus Herz die Lie - be auch in ih - rer stil - len
klin - ge, rundt to - ner Sang, paa Bjerg i Dal, og vil sig op - ad
klin - gen; in Berg und Thal er - wacht der Schall und will sich auf - wärts

V. 1. fre
V. 1. so

glø - de; för - end Lær - ken slaar i Vang, og kun
re - gen; noch sind nicht die Ler - chen wach, nur im
hy - der, han - ker ind - til Læ - ben sig aab - ner og høj - ti - de - lig
Wei - se, pocht und pocht, bis sichs er - schliesst, und die Lip - pe ü - ber - fließt
svin - ge. Ja, i Mor - gen rö - dens Skjær Alt i - stemmer fjernog
schwin - gen, und der Mor - gen rö - dens the Schein stimmt in lieh - ter Gluth mit

de - lig, tyst; förend Lær - ken slaar i Vang, og kun Bækkens sag - te
Kirchen - still. noch sind nicht die Ler - chen wach, nur im fro - hen Gras der

cresc. *mf*

Bæk-kens sag-te Klang sig hæ-ver i Mor-gen rö-de. Hvo ret vil fö-le
 ho-hen Gras der Bach singt lei-se den Mor-gen se-gen. Wer recht in Freuden

cresc. *mf*

i Lov og Pris ud-bry-der, i Lov og
 von lau-tem, ju-beln-dem Prei-se, von lau-tem

cresc. *mf*

nær: lad Tak os Her-ren brin-ge: lad Tak
 ein, lasst uns den Herrn lob-sin-gen, den Herrn

cresc. *mf*

Klang sig hæ-ver i Mor-gen rö-de. Hvo ret vil fö-le
 Bach singt lei-se den Mor-gen se-gen. Wer recht in Freuden

Li-vet, hvo ret vil fö-le Li-vet han So-len, So-len
 wan-dern will, recht in Freu-den wan-dern, der geh' der Sonn, der

Pris ud-bry-der, Lov og Pris ud-bry-der, Lov og Pris ud-
 Prei-se, lau-tem Prei-se, ju-beln-dem und lau-tem Prei-se,

os Her-ren brin-ge, Tak os Her-ren
 lasst uns lob-sin-gen, lasst lob-sin-gen

Li-vets Lyst, hvo ret vil fö-le Li-vets Lyst, han So-len gaa i-
 wan-dern will, wer recht in Freu-den wan-dern will, der geh' der Sonn ent-

gaa i mö-de.
 Sonn ent-ge-gen.

bry-der, Lov og Pris ud-bry-der.
 lau-tem Prei-se, lau-tem Prei-se.

brin-ge, lad Tak os Her-ren brin-ge!
 uns den Herrn, den Herrn lob-sin-gen!

mö-de, ja han So-len gaa i mö-de.
 ge-gei, geh der Sonn, det der Sonn ent-ge-gen.

I Höst.

Im Herbst.

Nº 4.

Andantino quasi Allegretto.

Sopran.

1. Bag Bjer-ge - ne en Fugl sig svang og gjen - nem So - lens
1. Feld ein-wärts flog ein Vö - ge - lein und sang im mun - tern

Alt.

2. Og da jeg saa at Lö - vet faldt, jeg tænkt - te: Ef - ter
2. Doch als ich Blät - ter fal - len sah, da dacht ich: Ach, der

Tenor.

3. Dog den-gang So - len kom i - gjen, i Føl - ge Fug - len
3. Doch rückwärts kam der Son - nen-schein, dicht zu mir drauf das

Bas.

Straa-ler sang sit ve-mods-ful - de Af - skeds. hvad: Far-vel! nu
Son - nen-schein mit sü-ssem wun - der - ba - rem Ton: A - de! ich

aar nu alt! Nys Sva - len, Som-reus Gjest bort drog! hvad om al
Herbst ist da! der Som - mer-gast, die Schwal-be zieht, viel - leicht so

var med den; den sua i Öi - et Taa - rer sad, og sang: Dig
Vö - ge - lein; es sah mein thrä - nend An - ge sikt, und sang: Dir

SOPR. SOLO.

Langt Weit, Syd weit, paa weit,
ad. von! Langt Weit, Syd weit, paa weit,
tog flieht langt, Weit, langt, Weit, bort? weit,
glad? Nei, Nei, nei, nei,
vel! vi skil - les ad. Langt Syd paa
de! ich flieg' da - von! Weit. weit. weit.

3622

p vil reis' Rei-sen gaa, langt vil Reis' Rei-sen gaa, Far-
 ich noch heut, weit ich noch heut: A -
 langt vil Rei - sen gaa,
 weit reis' ich noch heut!
 ak, Glie den var kort!
 weit, rasch mit der Zeit!
 So ist - lens und Skin el-sker jeg!
 ist bleibt Frühlings-schein!

p vil Reis' Rei - sen gaa,
 reis' ich noch heut!

vel! de, vi skil - les
 Re - sen gaa vil
 langt, langt reis' ich noch heut! noch
 weit, weit
 i - fald med Sva - len
 weit zieht die Schwal - be,
 So - lens Skin el - sker jeg, ja
 ist und bleibt Fröh - lings-schein! ist

vil Reis' sen gaa,
 weit reis' ich heut,

p man, von! *rall.* *dolce.* *dim.* *pp*
 vil skil - les man!
 weit reis' ich heut!
 Re - sen gaa, Re - sen gaa.
 heut, weit, weit, heut!
 weit, *rall.* weit, *dim.* weit!
 alt den er Lieb' dra - get bort.
 ach so Lieb' flieht, weit, weit!
 Sol - skin el - sker jeg, ja Sol - skin el - sker jeg!
 Fröh - lings-schein bleibt Fröh - lings-schein, bleibt Fröh - lings-schein!
 langt lungt weit Syd noch paa. heut.

rall. *dim.* *pp* *dim.* *pp* *dim.* *pp* *dim.* *pp*

I Skoven.

Im Wald.

Nº 5.

Allegro non troppo.

Sopran.

Alt.

Tenor.

Bas.

Til Sko - ven, naar i So - lens Skin sig Knop -
Im Wald, im hel - len Son - nen - schein, wenn al -

Til Skovs, til Skovs, i
Im Wald, im Wald im

Til Sko - ven, naar i So - lens Skin sig Knop -
Im Wald, im hel - len Son - nen - schein, wenn al

Til Skovs, til Skovs, i
Im Wald, im Wald im

per-ne ud fol - de, jeg maa, en Lov - sang fro i Sind at
le Knos-pen sprin - gen, da mag ich ger - ne mit - ten drein eins

So - lens Skin jeg da maa, en Lov - sang fro i
Son - nen-schein, da mag ich ger - ne mit - ten

per-ne ud fol - de, jeg maa, en Lov - sang fro i Sind at
le Knos - pen sprin - gen, da mag ich ger - ne mit - ten drein eins

So - lens Skin jeg maa, jeg maa, en Lov - sang
Son - nen-schein, da mag, da mag ich ger - ne

hol - de, at hol - de. Hvad mig er haendt af
sin - gen, eins sin - gen. Wie mir zu Muth in

Sind, fro, ja fro i Sind at hol - de.
drein, mag ich ger - ne eins sin - gen.

hol - de, fro i Sind at hol - de.
sin - gen, eins sin - gen, sin - gen.

fro i Sind at hol - de.
mit - ten drein eins sin - gen.

Sorg og Lyst, det Go - de som det Slet - te, det vil jeg der af
 Leid und Lust, im Wa - chen und im Träu - men, das stimm' ich an aus

det vil jeg der af
 das stimm' ich an aus

det vil jeg der af
 das stimm' ich an aus

det vil jeg
 das stimm' ich

aa - bent Bryst, af aa - bent Bryst be ret
 vol - ler Brust, aus vol - ler Brust den Bäu

aa - bent Bryst, af aa - bent, aa - bent Bryst be
 vol - ler Brust, aus vol - ler, vol - ler Brust den

aa - bent Bryst, af aa - bent Bryst be ret
 vol - ler Brust, aus vol - ler Brust den Bäu

der af aa - bent Bryst, af aa - bent Bryst be
 an aus vol - ler Brust, aus vol - ler Brust den

te. Thi hvert, ja hvert et Træ for
 men. Und sie, und sie ver - ste - hen

ret te. Thi hvert et Træ for
 Bäu men. Und sie ver - ste - hen

te. Thi hvert et Træ, ja, thi hvert et Træ for
 men. Und sie ver - ste hen, und sie ver - ste - hen

ret te.
 Bäu men.

staar mit Kvad, dets Bla - de spid - se Ö - re or paa de ret - te
mich gar fein. die Blät - ter al - le lau - sehen und fall'n am rech - ten

staar mit Kvad, mit Kvad og paa de ret - te
mich gar gar fein, gar gar fein und fall'n am rech - ten

staar mit Kvad, dets Bla - de spid - se Ö - re og paa de
mich gar fein, die Blät - ter al - le lau - sehen und fall'n am

pp

Dets Bla - - de hö -
Die Blät - - ter lau -

Ste - der glad sig rö - - re, glad, ja glad sig
Or - te ein mit Rau - - sehen, fal - - len ein mit

Ste - der glad sig rö - re, rö - re, ja glad sig
Or - te ein mit Rau - sehen, Rau - sehen, fall'n ein mit

ret - te Ste - der glad sig rö - - re, rö - - re, sig
rech - ten Or - te ein mit Rau - - sehen, Rau - - sehen, mit

re, og paa de ret - te Ste - der glad sig
sehen und fall'n am rech - ten Or - te ein mit

rö - - re. Trindt om i Sko - vens grøn - ne
Rau - - sehen. Und wei - ter wan - - delt Schall und

rö - re. Trindt i Sko - vens grøn - ne
Rau - - sehen. Wei - ter wan - delt Schall und

rö - re. Trindt om i Sko - vens grøn - ne
Rau - - sehen. Und wei - ter wan - delt Schall und

mf *cresc.*

rö - re. Trindt om i Sko - vens grøn - ne Sal
Rau - - sehen. Und wei - ter wan - delt Schall und Hall

Sol min Glæ - de man for - nem - mer, fra Bu - sken den hver
Hall in Wip - feln, Fels und Bü - schen, hell schmet-tert auch Frau

cresc.

Sol, Glæ - den naar, i Mark og Dal, fra Bu - sken den hver
Hall, wei - ter wan - delt Schall und Hall, hell schmet-tert auch Frau

Sol, min Glæ - de man for - nem - mer, fra Bu - sken den hver
Hall in Wip - feln, Fels und Bü - schen, hell schmet-tert auch Frau

cresc.

naar Glæ - den, i hver Dal,
in Wip-feln, Bü-schen, Fels,

fra Bu - sken den hver
hell schmet-tert auch da -

Nat - ter-gal, hver Nat - ter-gal i - stem - mer. Først
Nach - ti - gall, Frau Nach - ti - gall da - zwi - schen. Da

Nat - ter - gal, hver en Nat - ter-gal i - stem - mer. Først
Nach - ti - gall, auch Frau Nach - ti - gall da - zwi - schen. Da

Nat - ter-gal i - stem - mer, hver en Nat - ter - gal. Først
Nach - ti - gall da - zwi - schen, auch Frau Nach - ti - gall. Da

Nat - ter-gal, hver
zwi - schen Frau

Nat - ter-gal
Nach - ti - gall,

høit i - stem - mer. Først
Nach - ti - gall. Da

der faar San-gen rig - tig Lyd, af Haab og Glæ - de klin - ger. O
føhlt die Brust am eig - nen Klang, sie darf sich was er - küh - nen. O

skjön - ne Vaar, o skjön - ne Vaar! du Sang, og Fryd frem-
fri - sche Lust, o fri - sche Lust! Ge - sang! Ge - sang! im

skjön - ne Vaar, o skjön - ne Vaar! du Sang, du Sang, og
fri - sche Lust, o fri - sche Lust! Ge - sang! Ge - sang! Ge

skjön - ne Vaar, o skjön - ne Vaar! du Sang, og
fri - sche Lust, o. fri - sche Lust! Ge - sang! Ge - sang! Ge

skjön - ne Vaar! du Sang og Fryd frembrin -
fri - sche Lust! Ge - sang! Ge - sang! im Gru -

brin - ger, Fryd og Sang
Gru - nen, o Ge - sang, *ff*

Fryd sang frem - brin - ger, skjön - ne Vaar, du
Gru - nen, o Ge - sang, *ff*

Fryd frem - brin - ger, o skjön - ne
sang im Gru - nen, o fri - sche

ger, du Sang frem - brin - ger, skjön - ne Vaar, skjön - ne
nen, Ge - sang im Gru - nen, fri - sche Lust, o Ge -

frem - brin - ger. nen!
im Gru - *rall.*

Fryd og Sang frem - brin - ger.
fri - sche Lust im Gru - *rall.*

Vaar, Lust! du Sang frem - brin - ger.
Ge - sang im Gru - *rall.*

Vaar, du Sang frem - brin - ger. *FINE.*
Ge - sang im Gru - nen